

Λέξεις, λόγοι, ὅλα κάτω.
 Τί τοῦ κάκου τὰ φυλάττω;
 Τὸν Ἀπόλλωνα τους ῥῆξε,
 Καὶ ταῖς Μούσαις ὅλαις πνίξε.
 Τὴν πικρὴν τους δάφνην καῦσε,
 Κι ἀπ' τοὺς κόπους πλέον παῦσε.
 Βάλλε βάκχον, καὶ Μενάδες,
 Καὶ βαρέλλια μυριάδες,
 Νὰ γενῆ βαρελλοθήκη
 Ἡ χρυσῆ βιβλιοθήκη.
 Ὁ κισσὸς ἄς πρασινίση,
 Καὶ τὸ κλίμα ἄς ἀνθίση,
 Νὰ γλυκάνη τὸ σταφύλι
 Τὰ πικρά μου τοῦτα χεῖλη.
 Μὴ, μὴ, μὴ, τὸ καλαμάρι,
 Μόν' κανάτα καὶ πιθάρι.
 Μὴ κονδύλι, μόν' κροντῆρι,
 Καὶ Γαβάθα, καὶ ποτῆρι.
 Κ' ἔτζι πλέον νὰ καθίσω,
 Νὰ χαρῶ, νὰ εὐθυμήσω,
 Μὲ τὸν βάκχον μου τὸν φίλον
 Ὡς τῆς βαρέλλας μου τὸν τύλον.

uuuuuuu

2. Νὰ μὴ φθάσω, νὰ μὴ ζήσω,
 Ἄν μιᾶ μέρα δὲν μεθύσω.